

הקב"ה סילק את המטען של בלעם הרשע שהטעין את אתונו בכשפים נגד בני ישראל

אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אמר הקב"ה לבלעם **רָשָׁע, אֶתְּ אִמְעַנְתָּ לְאַתְנָךְ בְּחֶרֶשְׁךָ, בְּכַמָּה סְטָרֵי דְדִינִי לְקַבֵּל בְּנֵי רָשָׁע,** אתה הטענת את האתון שלך בכשפים שלך ובכמה צדדי דין כנגד בני. **אֲנָא אֶעְבְּרָ טְעוּנָךְ, וַיִּהְיֶה מֵאַרְחָא דָּא** אני אסלק את המטען שלך ויהפך מדרך זו, **מִיַּד אֲקָדִים מִלְּאַכָּא דִּרְחֵמִי לְשָׁטָן לוֹ. לוֹ דִּיִּיקָא. כְּמָה דְאַתְמוֹר** מיד התייצב מלאך של רחמים לשטן לו דוקא וכמו שביארנו.

האתון ראתה את מלאך ה' ובלעם לא ראה

וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת מַלְאָךְ יְהוָה וְגו'. (במדבר כב) **אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכִי אֲמַאי חֲמַאת הִיא, וּבִלְעָם דִּהוּה חֲבִים כָּל כַּךְ לָא חָמָא** שאל רבי יצחק למה האתון ראתה ואילו בלעם שהיה חכם כל כך לא ראה את המלאך מתייצב כנגדם בדרך. **אָמַר רַבִּי יוֹסִי, חַס וְשָׁלוֹם דִּהוּהוּא רָשָׁע יִסְתַּכֵּל בְּחִיזוֹ קְדִישָׁא** אמר רבי יוסי ודאי שבלעם לא יראה את מלאך כי חס ושלום שאותו רשע יראה במראה הקדוש של מלאך ה'. **אָמַר לִיה, אִי הֲכִי, הָא כְּתִיב נּוֹפֵל וּגְלוֹי עֵינַיִם** שאל אותו רבי יצחק והרי כתוב שבלעם נופל וגלוי עינים ומשמע שכל מתי שהיה רוצה לראות נבואה היה נופל על פניו ורואה מה שרוצה. **אָמַר לִיה לָא שְׁמַעְנָא בְּהָא מִיַּדִּי וְלָא אִימָא** אמר לו רבי יוסי שמעתי בזה איזה ביאור ואיני רוצה לאומרו. **אָמַר לִיה אֲנָא שְׁמַעְנָא, דְּכַד הוּה אַצְטְרִיךְ לְאַסְתַּכְּלָא, הוּה**

הלימוד היומי

נָפִיל וְחָמִי. וְהִשְׁתָּא לָא אַצְטְרִיד לְאַסְתָּפֵלָא אמר לו רבי יצחק
אני שמעתי בזה שהביאור הוא שרק כאשר היה צריך היה מכין עצמו ונופל ומתגלה לו
ההשגה שצריך אבל עכשיו לא היה צריך ולא הכין את עצמו לראות ולכן לא ראה.

רבי יוסי מקשה היאך בלעם ראה בכבודו של הקב"ה

אָמַר לִיה, אִי הָכִי, בְּדֶרְגָּא עֲלָאָה יִתִּיר הָוָה עַל כָּל
נְבִיאֵי מְהִימְנוּתָא, דְּאִיהוּ גִלּוּי עֵינַיִם, חָמִי
וְאַסְתָּפֵל בִּיקְרָא דְקִדְשָׁא בְרִיד הוּא. שאל אותו רבי יוסי, אם כן

לפי הבנתך בלעם היה חשוב יותר מכל נביאי האמת כי היה גלוי עינים וכל מתי שהיה צריך
היה מכין עצמו ורואה בכבודו של הקב"ה **וְהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּלָעַם**
בְּחֶרְשׁוֹי, הָוָה יָדַע בְּאֵינוֹן כְּתָרִין תַּתְּאִין דְּלִתְתָּא, כְּמָה
דְּכְתִיב והרי רבי שמעון אמר בלעם בכשפיו היה יודע באותם הספירות התחתונות של

הקלי' כמו שכתוב, (יהושע יג) **וְאֵת בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר הַקּוֹסֶם, קוֹסֶם**
קְרִיִּיָּה קְרָא, דְּטִנוּפָא דְטִנוּפִי, הֵיךְ יִסְתָּפֵל בִּיקְרָא
דְּמֵאֲרִיָּה הרי אתה רואה שהכתוב קראו קוסם שהיה בטינוף הגדול ביותר של

הטינופים שהיה משמש עם אתונו כדי להשיג בקליפה ואיך יכול להיות שיתכל בכבודו של
הקב"ה. **וְעוֹד, הָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּחִיזּוֹ חָד דְּחִזָּא**
לְפּוֹם שַׁעְתָּא, דְּכְתִיב וַיִּגַּל יְהוָה אֶת עֵינָי בְּלָעַם,
אֶתְעִקִּמוּ עֵינָיו ועוד שאמר רבי שמעון כי בפעם אחת שראה לפי שעה את

המלאך כשה' גילה את עיניו התעקמו עיניו שלא היה יכול לסבול כח הקדושה, **וְאֵת**

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אִמְרַת דִּהְוָה חָמִי בְּגִלּוֹי דְּעֵינִין, וְאַסְתָּפֵּל בִּיקְרָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וא"כ איך אתה אומר שבלעם היה בגילוי עינים ומסתכל
 בכבודו של הקב"ה.

רבי יצחק ורבי יוסי הלכו אל רשב"י שיסביר להם סוד הענין
 אָמַר לֵיהּ, אֲנָא אֶחָדְרֵנָא לְקַבְּלָךְ. דִּידִי וְדִידְךָ בְּעֵי
 צָחוּתָא אמר לו רבי יצחק אני חוזר אל דבריך כי דבריך צריכים
 ביאור. וְדָאִי רְזִי אֲוִרִיתָא עֲלָאִין, וְלֹא יִכְלִין בְּנֵי עֲלָמָא
 לְמִיקָם עֲלִייהוּ ודאי סודות התורה הם עליונים ובני אדם אינם יכולים לעמוד
 עליהם. בְּגִין כִּךְ אָסִיר לְאַקְדָּמָא בְּמִלָּה דְּאֲוִרִיתָא, עַד
 דִּישְׁמַע מִלָּה וַיֵּדַע לָהּ עַל בְּרִייהּ ולפיכך אסור לומר הקדמות בסודות
 התורה עד שישמע הדבר מרבו וידע אותו על בוריו. אָתּוּ לְקַמִּיָּה דְּרַבִּי
 שְׁמַעוֹן אָמְרוּ מִלָּה קַמִּיָּה באו רבי יצחק ורבי יוסי לפני רבי שמעון ושאלו
 לפניו על הדבר.

רשב"י פתח בפירוש הפסוק מה אנוש כי תזכרנו

פֶּתַח רבי שמעון וְאָמַר, (תהלים ח) מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגו',
 הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהִי, דְּמִמֶּנּוּ דְּעֲלָמָא אָמְרוּהִי זה הפסוק
 ביארוהו שהמלאכים הממונים על הנהגת העולם אמרוהו, בְּשַׁעֲתָא דְּסָלִיק
 בְּרַעוּתִיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְמַבְרִי אָנְשָׁא בשעה שעלה

הלימוד היומי

ברצונו של הקב"ה לברא את האדם. קרא לכתות פתות דמלאכי
עלאה, ואותיב לון קמיה קרא לכתות כיתות של מלאכים והושיבם לפניו.
אמר לון, בעינא למברי אדם אמר להם אני רוצה לברא אדם.
אמרו קמיה, (תהלים מט) ואדם ביקר בל ילין וגו'. כשבא למות
וילין בקברו, בל ילין בקברו, בכבודו וביקרו אושיט קדשא בריד הוא
אצבעא דיליה, ואוקיד לון הושיט הקב"ה את אצבעו ושרף אותם.
אותיב פתות אחרנין קמיה, אמר לון בעינא למברי
אדם הושיב לפני כיתות אחרים של מלאכים ואמר להם רצוני לברא אדם. אמרו
קמיה אמרו המלאכים לפניו, (דף ר"ח ע"א) מה אנזש פי תזכרנו כלומר
מה טיבו דבר נש דא מה טיבו ותועלתו של אדם זה ומה תועלת תהיה
למלאכים המשמשים אותו. אמר לון, בר נש דיהא בצלמא דידן,
דיהא חכמתא דיליה, עלאה מחכמתכון אמר להם השי"ת אדם
זה יהיה בצלמנו כדמותינו וחכמתו תהיה יתירה משלכם כי בהיות הענין כך נמצא שהוא
קושר עליונים ותחתונים בעבודתו וממשיל השפע לספירות ולמלאכים.

הקב"ה הפיל את המלאכים המקטרגים ממדרגתם

כיון דברא אדם, וחטא, ונפק בדימוס קמיה כיון שברא
הקב"ה את האדם וחטא לפניו ויצא בגזר דין מוות אתו עז"א ועז"אל,
אמרו קמיה, פתחון פה אית לן גבד באו לפניו עז' ועז' אמרו לפני
השי"ת, פתחון פה יש לנו לפניך מה טעם בראת את האדם, הא בר נש דעבדת

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000